

Pürschel: Min Stilling til det Spørgsmaal, der er rejst her, er formentlig saa velkendt, at jeg ikke behøver at gaa nærmere ind paa den, men jeg har ønsket at knytte forskellige Bemærkninger til det, der er sagt her i Dag.

Først vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Thomsen, at Slutningen fra, hvad man godkender som Nødværge, til, hvad der er berettiget som Straf, efter min Mening ikke lader sig drage, saaledes som han søgte at gøre det. Væsentligst har jeg dog begæret Ordet for at opgøre et ældre Mellemværende angaaende den russiske Straffelov med de kommunistiske Medlemmer her i Salen. Da vi sidst drøftede disse Spørgsmaal, blev jeg ved et Uheld afskaaret fra at svare den daværende kommunistiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der sagde — jeg beder om Formandens Tilladelse til et Par ganske korte Citater —, at jeg ikke skulde søge at spille Ekspert i denne Sag. Det har jeg aldrig gjort, men jeg har ikke kunnet undgaa over for Folketinget at dokumentere, at jeg kendte noget mere til den russiske Straffelov, end de Herrer gør, saa hvis det er det, der menes med at spille Ekspert, kan jeg ikke tjene de Herrer med at lade være, og jeg kommer i Dag til at gaa ind paa Spørgsmaalet igen.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde sagt om Kirov-Processen, at ikke alene Morderen, men ogsaa hans Familie var henrettet 14 Dage, før Retssagen var endt og Dommen faldet. Det er ganske urigtigt, som det kan ses af Sp. 2550. Jeg har ikke talt om, at Morderen var henrettet, for det vidste jeg, at han ikke var. Men jeg har spurgt det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, om det var rigtigt, hvad der var meddelt i en officiel Telegrammeddelelse, at Hustruen og Børnene var henrettet. Det er, hvad jeg har sagt derom, og det er der formentlig ikke noget at indvende imod.

Naar nu de kommunistiske Medlemmer søger at begrunde, at i Rusland er det fuldt naturligt og berettiget at have Dødsstraf, hvorimod det her i Danmark er ganske unaturligt, behøver man ikke lange Begrundelser, vi forstaa jo de Herrer rent menneskeligt. Hvis man i Danmark havde Regler som dem, man har i Rusland, var de Herrer jo blevet skudt for længe siden. Og selv for en Revolutionshelt ser Dødsstraffen jo noget forskellig ud, efter som man staaar ved den ene eller den anden Ende af Geværet, efter som man har fat i Kolben eller staaar foran Munden. — Det er der ikke noget at sige til, det forstaaar vi alle sammen, og det behøver de Herrer ikke at

ofre lang Tid paa at forklare os. Det stemmer nøjagtigt med den Heltepositur, som vi ventede af de Herrer efter den Optræden, de helt igennem har vist.

Men naar det ærede Medlem i Dag siger, at han er Modstander af, at en lille Del af Befolkningen øver Terror over den øvrige Del, maatte dette jo faa ham til at være Modstander af Systemet i Rusland. Thi dér er det, som bekendt, en meget lille Del af Befolkningen, der øver Terror over den øvrige Del. Af Kommunistpartiet, som er det egentlig regerende Parti, udgaaer hele Centraleksekutivkomiteen, „Zik“, og af den Kongres, der var samlet forleden Dag, er 85 pCt. af Medlemmerne Kommunistler, skønt Kommunistpartiet kun udgør 2—3 Millioner, altsaa 2—3 pCt. af hele Befolkningen. Men i dette øverste Raad, hvori den udøvende og dømmende Magt er samlet, har Kommunistpartiet 85 pCt., og Retsplejen er, som bekendt, hemmelig, uden Forsvarer og uden Appel.

At Forkæmperne for dette System vover at tale om Terror i Forbindelse med dansk Retspleje, der hviler paa, hvad Befolkningens Flertal har vedtaget som Lov, og som gennemføres under fuld Offentlighed, med Forsvarer og med Adgang til Appel, kan kun forklares ved en Begrebsforvirring, ved at man har faaet Ordet Terror paa Hjernen, saaledes at man slynger det ud i Tide og i Utide uden nogen som helst Undersøgelse af, om det har blot den svageste Forbindelse med det, man taler om. Herhjemme har den sigtede og den tiltalte alle Garantier, og det gælder ogsaa over for de Personer, der kan ønske at misbruge disse Garantier for derved at undergrave Samfundet paa ulovlig Maade. Selv for dem gælder Garantien i fuldt Maal, saaledes som vi har set det flere Gange i Praxis.

Naar man saa siger, at i Rusland er Dødsstraffen indført som Værn mod en døende Overklasse eller noget i den Retning, ja, saa lyder det jo godt, men Billedet er usandfærdigt og bevidst usandfærdigt — bevidst usandfærdigt! Ifølge § 58 Punkt 12 har man ganske vist Lovhjemmel til at skyde tidligere zaristiske Embedsmænd, som i denne Egenskab har gjort deres Pligt — en overordentlig bekvemt Bestemmelse, som jo sikkert har været brugt i rigt Maal og formodentlig har kostet Titusinder af Mennesker Livet —, men i øvrigt er det ingenlunde saaledes, at Dødsstraffen alene er knyttet til politiske Forbrydelser, det er ganske urigtigt; og det er, hvad de politiske Forbrydelser angaar, ogsaa ganske urigtigt, at det kun er den